

*(Beroep) Hoofz. beroep slor**Gilles
M.O.M. tegen Ben***V O N N I S**nummer : *4626*

datum : 26.11.2003

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 4C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.85.1554-99

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN :

1

zonder beroep
geboren te
wonende te
Belg

2

afgevaardigd bestuurder
geboren te nn
wonende te
Belg

3

zonder beroep
geboren te nn
wonende te
Belgische

BETICHT VAN

te

de eerste, de tweede en de derde,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikels 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 8 juni 1999)

- Zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

De eerste: als uitvoerder die tot de werken opdracht heeft gegeven
de tweede en de derde: als (mede)eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan en/of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als

met een (globale) oppervlakte van 7a 80 ca

eigendom van _____ (geboren te _____ op _____ en
geboren te _____ op _____

de hierna vermelde werken, omschreven in art. 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (art. 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in art. 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 8 juni 1999),

de eerste, de tweede en de derde

tussen 1 januari 1999 en 26 juni 1999 te hebben uitgevoerd

de eerste, de tweede en de derde

van 26 juni 1999 tot en met 30 april 2000 te hebben instandgehouden

nl. het verbreden van grachten en het aanleggen van nieuwe grachten, het aanleggen van een verharde parking, het uitgraven van een vijver, het oprichten van een toegangspoort en het wijzigen van de bestemming van een hoeve naar een

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 8 juni 1999)

- Zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

De eerste: als uitvoerder die tot de werken opdracht heeft gegeven
de tweede en de derde: als (mede)eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan en/of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd

op het onder tenlastelegging A omschreven onroerend goed, de onder tenlastelegging A omschreven werken, voorzien in art. 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 8

juni 1999), verder in stand gehouden vanaf 1 mei 2000 tot 17 december 2002

Gelet op het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken te [] hypotheekbewaring, op 30 april 2003 onder het nr.

en inzake :

Het College van Burgemeester en Schepenen van
met zetel te

- ter zitting vertegenwoordigd door meester
advocaat bij de balie te

- vrijwillig tussenkomende partij -

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door meester [] advocaat loco meester [] advocaat bij de balie te

Gehoord de vrijwillig tussenkomende partij in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester [] advocaat balie te

De feiten.

Op 25 juni 1999 stelde de lokale politie [] vast dat er aan het pand gelegen te [] belangrijke veranderingswerken uitgevoerd werden, waarbij een oorspronkelijke boerderij gerenoveerd werd tot een prachtige villa, die voorzien is om 2 gezinnen te herbergen, terwijl het pand gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied dat enkel voor agrarische doeleinden (landbouw) mag worden gebruikt.(st. 21-24)

Concreet werden de hiernavolgende vaststellingen geakteerd :

- een bestemmingswijziging van de oude boerderij, die volledig gerenoveerd werd tot een villa. Bestaande stallen of hokken werden omgebouwd tot woonvertrekken;
- Uitgraven van een vijver op het binnenerf van het perceel;
- Verbreden van bestaande grachten en graven van nieuwe grachten rondom het perceel, zodat de villa gelegen is binnen een omgracht erf;
- Aanleggen van een verharde parking op het binnenerf;
- Oprichten van een gemetste toegangspoort met overwelling van een gracht;

De werken werden uitgevoerd zonder bouwvergunning.

Een bevel tot stopzetting werd op 25 juni 1999 betekend aan de heer
werknemer van tweede beklaagde (st.17), en werd bekrachtigd
door een bekrachtigingsbeslissing dd. 28 juni 1999 door de Burgemeester
van (st. 18)

Eerste en derde beklaagde zijn de eigenaars van het pand, gelegen te
en tweede beklaagde verklaarde op 8 januari 2002 als zoon van
de eigenaar verantwoordelijk te zijn voor de opvolging van de bouwwerf en
samen met eerste beklaagde op te treden als architect, aannemer en bouw-
heer. (st. 32)

Eerste beklaagde stelde dat zij volgens hem enkel niet-vergunningsplichtige
instandhoudingswerken uitvoerden (st. 20)

De regularisatieaanvraag van beklagden tot het verbouwen van een
bestaande hoeve met stal en schuur tot woonhoeve met stal en schuur werd in
de zitting van 16 mei 2000 door het College van Schepenen en Burgemeester
geweigerd na een negatief advies van de gemachtigde ambtenaar dd. 5 mei
2000.

Op 15 juni 2000 werd beroep aangetekend bij de Bestendige Deputatie, die
in zitting van 22 maart 2001 het beroep zonder voorwerp verklaarde wat
betreft de onderhouds- en instandhoudingswerken aan de hoeve, die niet ver-
gunningsplichtig zijn, en die het beroep tegen de weigering tot het verlenen
van een stedenbouwkundige vergunning van het gemeentebestuur ongegrond
verklaarde wat betreft de toegangspoort, de parking en de bestemmingswijzi-
ging van hoeve naar

Op 7 december 2001 stelde de stedenbouwkundig inspecteur een herstellvor-
dering in, gekoppeld aan een dwangsom van 250 euro per dag vertraging.

Bij beslissing dd. 4 maart 2002 sloot het College van Burgemeester en Sche-
penen zich aan bij deze herstellvordering.

Beklaagden stellen ter terechtzitting dat de hen tenlastegelegde bouwovertradingen niet bewezen zijn, zodat zij dienen vrijgesproken te worden.

1. Wat betreft het uitgraven en aanleggen van nieuwe grachten, het uitgraven van een vijver op het binnenerf en de verharde parking :

Beklaagden betwisten dat zij de grachten zouden verbreed hebben en nieuwe grachten zouden uitgraven hebben evenals de vijver op het binnenerf zouden aangelegd hebben. Zij stellen enkel bestaande grachten en een bestaande vijver te hebben gekuist, zodat deze breder lijken. Minstens bewijst het parket volgens beklagden de beweerde inbreuken niet.

Beklaagden stellen thans in de strafrechtelijke procedure ook dat de beweerde verharde parking de facto geen parking is, doch enkel een plaats waarop materialen voor het verbouwen van de hoeve geplaatst kunnen worden omwille van de moerassige gronden rondom de hoeve.

Bij Proces-verbaal dd. 25 juni 1999 werden door de verbalisanten het uitgraven van een vijver op het binnenerf van het perceel en het verbreden van bestaande grachten en graven van nieuwe grachten rondom het perceel, zodat de villa gelegen is binnen een omgracht erf evenals het aanleggen van een verharde parking op het binnenerf, uitdrukkelijk vastgesteld als bouwovertradingen.

Deze bouw misdrijven werden eveneens opgenomen in het bevel tot stopzetting der werken dd. 25 juni 1999 en in de bekrachtigingsbeslissing dd. 28 juni 1999, die betekend werden aan beklagden.

Beklaagden voerden een regularisatieprocedure voor het College van Schepenen en Burgemeester en in beroep voor de Bestendige Deputatie, doch betwisten in deze administratieve regularisatieprocedure op generlei ogenblik de vastgestelde bouwovertradingen. Zij beoogden enkel alsnog een stede-bouwkundige vergunning te bekomen voor de vastgestelde inbreuken.

De niet-vergunde werken liggen stil sedert het bevel tot stopzetting. Sedertdien hebben beklagden de wederrechtelijke werken niet ongedaan gemaakt en de plaats niet hersteld in zijn oorspronkelijke staat, zodat de tenlasteleggingen A en B wat betreft hoger vermelde onderdelen bewezen zijn.

2. Wat betreft het oprichten van een toegangspoort :

Beklaagden stellen desbetreffende geen bezwaar te hebben om de opgerichte toegangspoort af te breken.

Deze bouwinbreuk wordt derhalve erkend.

Beklaagden stelden wel voor een andere poort te plaatsen, doch de niet-vergunde toegangspoort werd tot op heden nog niet afgebroken.

De tenlasteleggingen A en B zijn bijgevolg wat betreft de toegangspoort bewezen.

3. Wat betreft het wijzigen van de bestemming van een hoeve naar een "

Beklaagden stellen dat vooreerst geen bewijs voor ligt van het wijzigen van de bestemming van een hoeve naar een en dat er alleszins op heden geen sprake is van de uitbating van een of van wat dan ook, daar de werken thans stilliggen.

De rechtbank verwijst naar het hierboven aangehaalde.

Aan de hand van de ter plaatse vastgestelde toestand en werken aan het pand konden de verbalisanten opmaken dat de werken een wijziging inhielden van de bestemming van de oude boerderij, die volledig gerenoveerd werd tot een prachtige villa en waarbij bestaande stallen of hokken werden omgebouwd tot woonvertrekken. (st. 23)

In het kader van de administratieve regularisatieprocedure beoogde de aanvraag van tweede beklagde onmiskenbaar een bestemmingswijziging in die zin dat hij in zijn beroepsverzoekschrift zelf aangaf de hoeve - die voorheen in functie stond van de landbouw - in de toekomst als met o.a. paardenactiviteiten te willen verhuren.

Het bouw misdrijf van het wijzigen van de bestemming van de hoeve naar een gentlemen's farm is bewezen.

Het gegeven dat de hoeve op heden niet effectief uitgebaat wordt als gentlemen's farm, doch de werken thans stilliggen ingevolge het bevel tot stopzetting der werken wegens onder meer de wederrechtelijke bestemmingswijziging, doet uiteraard geen afbreuk aan de vastgestelde misdrijven.

Zolang de hoeve niet hersteld wordt in haar oorspronkelijke bestemming als hoeve, dienstig voor de landbouw, wordt de vastgestelde wederrechtelijke bestemmingswijziging daarenboven tevens verder in stand gehouden.

Tenlastelegging A en B zijn derhalve eveneens bewezen wat betreft de bestemmingswijziging van de hoeve.

De strafmaat.

De feiten A en B vermengen zich in hoofde van beklaagden als gepleegd zijnde met eenzelfde strafbaar opzet.

Beklaagden tasten uit louter commerciële overwegingen een zeer kwetsbaar landschappelijk waardevol agrarisch gebied aan, dat dient beschermd te worden.

Gelet op de aard der feiten en de persoon van beklaagden acht de rechtbank het opleggen van de hiernavolgende geldboete gepast.

De rechtbank houdt ook rekening met de gunstige strafregisters van eerste, tweede en derde beklagde, zodat aan beklaagden de gunst van een uitstel van de geldboete kan worden verleend.

De vordering van de vrijwillig tussenkomende partij:

Het College van Burgemeester en Schepenen van vordert het herstel van de plaats in de vorige staat en met name het ongedaan maken van de bestemmingswijziging van landbouwbedrijf naar de grachten in hun vorige staat te herstellen door demping en gedeeltelijke demping, het dempen van de vijver op het binnenerf, het verwijderen van de toegangspoort en de verharde parking, binnen een door de rechtbank te bepalen termijn en onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging na de aldus vastgestelde termijn.

In ondergeschikte orde vordert de vrijwillig tussenkomende partij haar te machtigen om van ambtswege zelf in de uitvoering ervan te voorzien en te zeggen voor recht dat beklaagden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, eventueel verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat van uitgaven.

De vrijwillig tussenkomende partij vordert tevens het te vellen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, spijs welk voorziening ook.

Aangezien de rechtbank de feiten bewezen oordeelt en enkel een herstel in de vorige staat als enige en passende herstelmaatregel aanvaard kan worden, komt de vordering tot herstel van de niet-vergunde werken ontvankelijk en gegrond voor.

Gelet op het voorgaande komt de vordering tot machtiging om zelf in de uitvoering te voorzien bij gebreke aan vrijwillige uitvoering van de veroordeling tot herstel door beklaagden eveneens gegrond voor.

De rechtbank is van oordeel dat geen uitvoerbaarheid bij voorraad moet worden toegekend, gelet op de tijdsduur die wordt verleend aan beklaagden om het herstel te verrichten.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 147, 162, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003 de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betreffende de invoering van de euro artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, artikelen 14 en 16 wet 21.11.1989; en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlasteleggingen, alsmede de artikelen 2, 38, 40, 50, 65 van het strafwetboek;

Rechtdoende op tegenspraak

Verleent akte aan het College van Burgemeester en Schepenen van haar vordering tot vrijwillige tussenkomst.

VEROORDEELT

eerste, tweede en derde beklaagde voor de vermengde feiten A en B :

elk tot een geldboete van 1.000 : 40,3399 x 200 = 4.957,87 EUR

Aangezien veroordeelden vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de uitgesproken geldboeten ten laste van veroordeelden, worden uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden.

Verplicht eerste, tweede en derde veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, elk tot het betalen van een bijdrage van **tien EUR**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26.06.2000, vermeerderd met 40 decimes en gebracht op 50 EUR per bijdrage.

Verplicht eerste, tweede en derde veroordeelde solidair tot betaling van de kosten van het geding belopende **571,10 EUR** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en de wet van 26.06.2000, elk tot een vergoeding van 25 EUR.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor elke geldboete van 1.000 EUR.

Rechtsdoende over de vordering van de vrijwillig tussenkomende partij :

Verklaart de vordering van het College van Burgemeester en Schepenen ontvankelijk en gegrond.

Beveelt het herstel van de plaats, gelegen te _____ in de vorige staat overeenkomstig de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur dd. 7 december 2001 door het ongedaan maken van de bestemmingswijziging van landbouwbedrijf naar _____ door het dempen van de nieuwe grachten en het gedeeltelijk dempen van de verbrede grachten, door het dempen van de vijver op het binnenerf en door het verwijderen van de toegangspoort en de verharde parking binnen een termijn van 6 maanden vanaf de betekening van het tussengekomen vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging na het verstrijken van deze termijn.

Machtigt de vrijwillig tussenkomende partij om, bij gebreke aan vrijwillige uitvoering van voormelde veroordeling tot herstel door beklagden binnen de gestelde termijn, zelf in de uitvoering ervan te voorzien en veroordeelt beklagden tot alle uitvoeringskosten, eventueel verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen, conform een door de vrijwillig tussenkomende partij voor te leggen staat van uitgaven.

Wijst het meer- en/of andersgevorderde af als ongegrond.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend en drie.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, rechter
rechter,
rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.